

[Alfred Hansen]

virring at tro, at man gavner det enkelte individ ved at forestille sig, at alle mennesker er ens. Der er en stor forskel på at ville give alle lige muligheder – hvilket jeg støtter fuldt ud – og at forestille sig, at alle er udstyret med ens evner, ens anlæg, ens interesser, ens arbejdsindsats.

Det ene af retsforbundets ændringsforslag tilsigter, at eleverne på 8. og 9. klassetrin får mulighed for at vælge faget latin. Det er jo sådan, at man ifølge § 9 i folkeskoleloven har mulighed for at tilbyde undervisning i maskinskrivning, drama, filmkundskab, formning, musik, håndarbejde, sløjd, hjemkundskab, altså en mængde valgfag. Nu vil man med en total afvisning af disse ændringsforslag forbyde, at eleverne og forældrene i skøn samdrægtighed får mulighed for at vælge faget latin til eleverne. Forligspartierne ønsker altså ikke at give faget latin samme status som f. eks. drama og filmkundskab, som i parentes bemærket kan være meget nyttige, men vil simpelt hen ved lov forbyde, at eleverne får mulighed for at stifte bekendtskab med faget latin før efter 9. klasse, og det i en periode, hvor man netop i de seneste år har kunnet registrere en stadig større interesse for faget. Det er jo sådan, at kun 27 pct. af de elever, som ønsker at blive undervist i latin, går i det sproglige gymnasium, hvor det er et adgangskrav, og at 28 pct., altså flere, ønsker undervisning i latin, når de går i matematisk gymnasium. 28 pct. af de elever, der har bestået den lille latinprøve, går i matematisk gymnasium. Det er 55 pct., og de resterende 45 pct. har altså ønsket faget latin, selv om de ikke umiddelbart skulle bruge faget. De går altså i 10. klasse, på efterskole, i EFG eller handelsskole, tekniske skoler osv. Hvis man mener det alvorligt fra forligspartiernes side, at der er lagt op til en tilvalgsskole, hvad jeg synes er en god ting, er det urimeligt og et frygteligt tilbageslag, partierne er inde på, når de nu vil beskære antallet af tilbudsmuligheder for eleverne.

Det er beskæmmende at se, at man nu vil likvidere et fag, som gennem årtier har bestået sin prøve og selv i året 1979 har en større tilslutning blandt eleverne på helt frivillig basis end på noget tidligere tidspunkt. Det er jo skönt som liberalist at kunne se, at tingene kan trives i frihed, at man ikke nødvendigvis bør tvinge eleverne til at blive undervist i et fag. Det er naturligtvis nødvendigt med obli-

gatoriske fag; vi må stille krav fra samfundets side til en almen orientering i visse fag. Men derudover er det da vigtigt, at man giver nogle valgmuligheder.

Jeg vil håbe, at der – det tyder det på – bliver stor tilslutning til ændringsforslaget, som ene og alene tilstræber at tage temperaturen her i folketinget på, om man ønsker, at eleverne skal have denne valgmulighed eller ikke.

Jeg vil takke de partier, som indtil nu har sagt og senere rent fysisk vil tilkendegive, at de synes, det er et godt og et rimeligt forslag. Jeg havde endda gerne set det, som det konservative folkeparti foreslår, nemlig at man havde bibeholdt det som et tilbudsfag, altså en pligt for kommunerne og skolerne at tilbyde faget. Men da det væsentligste i forligspartiernes forslag netop går ud på at fjerne det som tilbudsfag, har vi altså i retsforbundet udarbejdet dette, synes jeg, meget realpolitiske forslag, nemlig at det bliver et ganske almindeligt valgfag.

Jeg skal derudover sige, at retsforbundet agter at stemme for ændringsforslag nr. 1 stillet af fru Gerda Møller fra det konservative folkeparti, men at vi vil undlade at stemme ved ændringsforslag nr. 2, og jeg skal give følgende begrundelse.

Vi har megen sympati for den sidste, men er noget betænkelige ved den første del af ændringsforslaget, idet der her efter vores opfattelse lægges op til en uklog sammenblanding af den lovgivende og den udøvende magt.

Jeg forstår godt bevæggrunden til, at ændringsforslaget bliver stillet, for vi må jo se i øjnene, at de love, som bliver vedtaget her i tinget, ikke mindst skolelove og gymnasielove, i høj grad er bemyndigelseslove, love, som giver den siddende minister, hvem det end måtte være, store beføjelser til at lægge den fortolkning i, som den pågældende minister ønsker. Men derfor synes jeg ikke, at vi skal gå den vej, som det konservative folkeparti foreslår, at det er uddannelsesudvalget, der skal sidde og blande sig i læseplaner m.v. Jeg vil hellere opfordre til, at man fremover er meget på vagt over for indholdet i de lovforslag, som regeringen fremsætter, og så markerer en kraftig afstandtagen fra dem, hvis der er umådelig mange bemyndigelser i disse lovforslag.